

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXV. Mater Dolorosa inter Filium Crucifixum & latronem, aliósque peccatores juxta Crucem mediatrix facta est. Emblema. Sciurus notum animal in lingo & bacillo navigans cum lemmate: Ne ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXXV.

Mater Dolorosa inter Filium crucifixum & latronem, aliosque peccatores juxta crucem Mediatrix facta est.

Deducit me in terram rectam. Psal. 142. 10.

1. Hecuitis mulier illa prudens iratum quondam Davidem Israelitarum Regem cum Absolone filio rebelle fraticida mirum in modum blandiloquentia sua placavit: Itaque cum ingressa fuisset mulier Thecuitis ad Regem, ce- 2 Reg. 14. 7. cidit coram eo super terram, & adoravit, & dixit: Serva me Rex, &c. Beatissima Virgo & Mater dolorosa, plus quam illa Thecuitis, stans juxta crucem inter Filium crucifixum, & Dismam latronem media, inter utrumque quoque Mediatrix facta est, dum in extre-

Mater Dolorosa. Nn tre-

N

Novarin. l.
4. excursu
72. n. 713.

B. Petrus
Dam in ser.
de hoc &
passim alij.

Psal. 124. 20.
S. Ambr.
serm. 55.

S. Aug. To. 9
tract. 2. in
Joan.

tremo vitæ prædono prædoni illi non duntaxat veniæ locum, sed & paradisum per suam efficacissimam intercessionem obtinuit: *Sub MARIÆ umbra*, inquit, ac tegmine factus bonus ille latro, qui cum Christo pendebat in cruce, nam, ut *museorum* sententia est: *Virginis præcipue precibus ad Christum conversus est*, &c. Vide in hanc rem & eminentissimum S. R. E. Cardinalem B. Petrum Damianum, qui in pluribus locis confirmat, latronem illum, qui Christo crucifixo à dextris erat, ope ac precibus dolorosæ Matris ad DEUM esse conversum: *Bonus latro*, ait, *resipuit, quia Beatissima Virgo inter crucem Filij, & crucem latronis posita Filium pro latrone deprecabatur*. Idem paulò inferiùs: *Latro in cruce conversus: Sed cur non antè? Cur non resipuit, cum JESUM in via sequeretur? cum eum crucem ferentem vidit, & comitabatur? Tunc convertitur, cum MARIA juxta crucem stabat: Tunc ex latrone factus est Martyr, cum pro eo MARIA deprecabatur*.

2. Viderur mihi hic felix latro, ut Sciurus quidam, qui fluvium, aut stagnum trajecturus lignum arripit pro navicula, & bacillum pro remigio, quibus medianibus, & aurâ prosperâ aspirante, feliciter ad alteram transvehitur ripam. Proinde haud incongruè huic naviganti Sciuro loco epigraphes illud ex Psalmis Vatis Regij inscribes: *Deducet me in terram rectam*. Itâ, subintrat hic D. Ambrosius: *Ubique latro divoberrans, & naufragus aliter ad patriam redire non poterat, nisi fuerit arbori alligatus*.

Vel si magis arridet, pro Symbolo hujus veritatis adhuc magè dilucidandæ, hierundinem contemplare, quæ ingruente durâ hiemis statione, in aliam ac remotissimam orbis regionem trans mare avolare afolet, & ne in ementiendo tantarum viarum spatio, labore ac volatu fatigata, in aquas decidat submergenda, sibi maturè de uno, vel altero exiguo prospicit bacillo, supra quod volatu fessa, tranquillo mari sustentata, & velut in navicula remigans, aspirante aurâ benignâ, secura ad alterum immensi æquoris portum appellit, hinc rectè ejusmodi hierundini pro Lemmate affiges:

Ne mergar.

Ita bonus latro in cruce fecit, in qua, velut in cymba tutissima ad optatum paradisi & æternæ beatitudinis portum, aspirante dolorosæ Matris gratiosâ aurâ, transmeavit: *Instituit*, inquit S. Augustinus, *DEUS lignum, quo mare transeamus; nemo enim potest transire mare hujus seculi, nisi cruce Christi portatus*.

3. Ve:

3. Verumenimverò non solum pro conversione Dismæ latronis, sed & pro omnium salute, adeoque etiam pro tua, ô mi Lector! dolentissima Virgo stans ad pedem crucis, imò etiam genibus flexis (prout observat S. Bonaventura cum alijs) DEUM Patrem impensissimè orabat: *Pater dimitte illis.* Et licet immensâ tunc repleta esset amaritudine, & inebriata absynthio; nobis tamen sub cruce facta est quasi favus distillans, & oleum effusum, atque velut iris in circuitu sedis; sedes autem, seu thronus, à quo regnavit Dominus, non erat alius, quàm lignum crucis proprio Regis Sanguine purpuratum. O Domina! ubi stabas tunc? O quàm benè de te dixit, & scripsit Orator ille Aureus, quòd calamitoso illo temporum intervallo in rupe Calvaria facta sis *Columba in medio accipitrum, ovis in medio luporum, lilium in medio spinarum, stella in medio nubium, germen iustitiæ in medio iniquitatis;* nihilolecius sicut olim tempore Elisæi præcillum lignum grave ex aquis ad se attraxit ferrum: *Præcidit ergo lignum, & misit illuc, natavitque ferrum.* Sic tu ô Pientissima! quæ à S. Damasceno appellaris: *Lignum plantatum secus decursus aquarum,* ferreum latronem, aliòsque innumeros peccatores per tuam intercessionem de profundo lacu perditionis, velut gravissimum ferrum ad te attraxisti, qui latro exinde, attestante D. Hugone, in sanguine & aqua, ex aperto crucifixi JESU latere largiter profluente, baptizatus, & ab omni peccatorum sorde mundatus est: *Sacratissimo Sanguine, inquit, latro ille aspersus est, ideò in ite oculi paradysum intravit.*

Hic adimplerum fuit illud Zachariæ: *In illa die erit fons patens domini David, & habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris.* Ubi observa, quòd Propheta hic Christum crucifixum ac plagatum, non clausum, sed patentem fontem nominet, qui omnibus indifferenter prostat non latroni tantùm in cruce ad frugem redeunti, sed & omnibus, ac quàm maximè peccatoribus, ut ex eo, si velint, aquam hauriant salutis.

Sed & dolorosa Mater fons est, patens omnibus Christicolis, non enim à Filij clementia, qui peccatores recipiebat, & manducabat cum illis, aliena esse debuit, vel potuit, utpote quæ gratiarum ac misericordiarum fontem mundo peperit; proinde cum Disma rectè ad eam currunt peccatores omnes, etiam desperatissimi, qui, si verè pœniteant, per ejus intercessionem, veniæ locum, gratiæ augmentum, & vitam consequentur æternam; proinde rectè Mellissius: *Tu, inquit, peccatorem à desperationis barathro piâ manu retrahis, spei medicamen aspiras, foves, nec deseris, quousque horrendo Judici miserum reconcilies.* Disce ergo ànime mi! ex omnibus votis, totisque cordis medullis venerari dolo-

S. Bonav. in
vita Christi
P. Schall. S.
J. con. 88.
Thren. 3. 15.
Apoc. 4. 3.

S. Jo. Chryf.
hom. 2. de
patientia.

4. Reg. 6. 6.
S. Damasc.
de dormit. V.

D. Hugo lib.
de animar.
regress.
Zach. 13. 1.

S. Bernh.
serm. 2. de
Virg. Deip.

rosam Matrem tuam, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per MARIAM.

4. O Domina mea! verè Mater amoris & doloris, cui ulterius te assimilabo? *Lignum vitæ* es in medio paradisi plantatum, qui ad te confugiunt, non lædentur à morte secunda. *Arca Noë* es, qui ad te recurrit, à diluvio peccatorum salvabitur indemnis. *Mons salutis* es, in quo tempore incendij & subversionis Pentapoleos Loth servatus est incolu-
Gen. 2. 9. mis. *Civitas refugij* es, ad quam confugiens peccator à Divinæ Justi-
Gen. 6. 14. riæ ira tutus latitat: *Peccator*, ait Richardus, *debet ad eam confugere,*
Gen. 19. 17. *quia ipsa est civitas refugij.* *Murus Santemurale* es cunctis tuis clientibus, devotè te invocantibus, inter DEUM enim & nos Mediatrix es post Filium primaria, ne ob demerita nostra æternum nos puniat. *Lu-*
Josue. 21. 36. *minare minus* es, quia Filius tuus luminare majus est, qui præest diei,
Rich. lib. 2. id est, Justis, sed tu, ô Beatissima! velut luminare minus præes nocti,
p. 3. id est, ait Hugo Cardinalis, *peccatoribus.* Nubes es fecundissima, ar-
1/a. 26. 1. dorem Solis Justitiæ, qui est Christus DEUS noster, tanquam supremi
Gen. 1. 16. Judicis, mirè temperans. *Oliva* es non horti, sed campi: *Quasi oliva*
Hugo Card. *speciosa in campis*, ad opitulandum omni tempore, velut in patulo cam-
hic. po omnibus exposita. *Virga Moysis* es, quæ ex petra, qui Christus est,
3. Reg. 18. aquam produxisti salutiferam, fontemque in vitam æternam salientem.
44. *Escli. 24. 19.* *Atlas* denique es totius orbis: *Cælum & terra*, subintrat hic S. Fulgen-
Num. 20. 11. tius, *jam dudum ruissent, si non MARIA precibus sustentasset.* Perisset
S. Fulgent. l. sine dubio & Dismas, latro ille famosus & infamis, nisi per te apud dul-
4. Mytholog. cissimum Filium gratiam invenisset. Perissem absque dubio & ego
 peccatorum miserimus jam pridem inter tot ac tanta constitutus pericu-
 la, nisi tu Domina! me indignissimum servulum tuum tam benignè ha-
 ctenus sustentasses; quas ergo tibi ô Virgo! potero referre dignas gra-
 tiarum actiones? O si tot vitas haberem, quot pro tua laude scribo cara-
 cteres, quàm lubenti animo eas pro tuo honore expenderem, & in san-
 guine meo consecrarem?

5. Sed nondum hîc benignitatis tuæ ac clementiæ finis est, ô pi-
 tissima Mater! Assuerus centum viginti ac septem provinciarum Domi-
 nus, ut munificentiam suam in Estherem explicaret, ei dimidiam regni
Esther. 5. 6. partem obrulit: *Quid petis*, inquit, *ut detur tibi? Et pro quare postulas?*
2. 2. 20. *Etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis.* Enimverò im-
163. 201 petrabis? Qui tamen ex pòlt facto nihil dedit. Ita & Herodes, qui Præ-
 cursorem Domini decollari mandavit, in die natali suo Herodiadi filix
 impiæ saltatrici in præmium unius saltus dimidium regni sui pollicitus
 est:

est: *Pete à me, quod vis, quia quidquid petieris, dabo tibi, licet dimidium regni mei.* Scit hic attonitus Orator Aureus, quod Rex ille pro levissimo saltu dimidiam regni sui partem lascivæ filiaæ præsentavit: *O infelix, exclamat ille, itane tibi mentis oculi cæcitiunt? Tanti regnum facis? Quid si secundo saltaverit? Postea tibi erit mendicandum.* Collige ex his, prudens Lector! modernum mundi stylum; adi aulas Magnorum & Illustrium, multa tibi promittent, & pauca servabunt; ita neuter Rex, licet posterior promissum suum etiam juramento confirmavit, pactum suum servasse legitur. Sed longè fidelior est DEUS & Homo Christus in promissis suis, dum ad instantiam & intercessionem SS. Matris suæ latroni pœnitenti non dimidium sed totum regnum suum promisit, ac dedit: *Amen dico tibi: Hodie tecum eris in paradiso.* O cœli obstupescite! latro ille pœnitens, immanium suorum non immemor scelerum, non ausus erat à Christo patiente petere: *Hodie*, sed humiliter pro uno duntaxat *Memento in hoc cruento Missæ Sacrificio, pro salute totius mundi oblati, summum Sacerdotem JESUM deprecatus est: Domine, memento mei; & sine mora responsum ac promissum accepit: Hodie.* O cœli obstupescite, dum per potentissimam Matris dolorosæ intercessionem latro ille impius uno momento ex inferni titione paradisi civis, ex inimico DEI amicus optimus, & ex mancipio diaboli Angelorum socius, cœlique hæres factus est. Sed dic, ô Domina! quid tunc stans juxta crucem animo voveris? Quid cogitaveris, dum hoc verbum omni solatio plenum à moriente Filio non fractâ sed sonorâ voce prolatum percepisti: *Hodie?* Credo, hanc Sacratissimam, juxta ac afflictissimam Christi Matrem tum temporis intervallo apud semetipsam ita in Corde suo altum suspirasse: *O mi JESU! ô amor crucifixe! ô omne Bonum meum! ad parvulam petitionem meam huic prædonum sceleratissimo non solum omnia relaxasti delicta, sed & insuper eum heredem regni tui cœlestis adscripsisti; ô quam felix est iste latro, quia tecum hodie in amena paradisi semper virentia intrabit: Et ego Mater tua manebo hic in doloribus? in ærumnis? in persecutionibus? Ab quam diu adhuc? O mi JESU! ô Fili mi! ab quam diu? O quis mihi tribuat unâ tecum mori, ô vita mea? Veruntamen non mea, sed tua fiat sanctissima voluntas. Ita ô mi Domine! ita ô mi JESU! quia sic placitum fuit ante te, placet & mihi afflictissimæ Matri tuæ; manebo ergo interim superstes Mater tua, ab non Mater amplius, sed orphana, flentis ac desertæ infelix simulacrum.* Opie Lector! hæccine legis, & dolentissimæ Matri non condoles? Quante non eam impensissimè rogas: Ah Dòmina mea! sancta MARIA!

impetra, ah impetra & mihi clientum tuorum infimo similem in agone gratiam, ut merear audire: *Hodie mecum eris in paradiso?*

5. Cæterum inquirunt SS. Patres & SS. litterarum Interpretes, qualis huic bono latroni patria & religio fuerit? An Hebræus aut Gentilis extiterit? Altum hic est Evangelistarum silentium, quibus sufficiebat (ita Spiritu Sancto calamum gubernante) ejus ad Christum tam mirabilem enarrasse conversionem.

*S. Ansel. ad
sororem &
Alphonf. 1.
de Vir. Chri.*

Verum S. Anselmus existimat, prædonem illum natione fuisse Ægyptium; & quia olim in illa fuga SS. Deiparæ, iram Herodis cum Filio declinanti, peculiare præstitit beneficium, idèd aliquo modo meritum, ut pro ejus conversione tam impensè Filium sit deprecata. Evergistus verò hujus opinionis est, latronem illum civem Nazaræum extitisse, atque Divæ Virginis patriotam, proinde SS. Deiparam ejus tam benignè esse misertam, eique veniam & gratiam à DEO obrinuisse: *In domo, ait, habitabat latro, quæ domui B. Virginis vicina erat, & B. Virgo inter Christum posita instanter orabat pro latrone.*

*Evergist.
Tub. S. Vincent. f. 92.*

Quidquid sit hac de re, alijs tamen longè probabilius videtur, idèd dolorosissimam Virginem huic bono latroni à Filio suo animum contritum, noxarum veniam ac paradisum impetrasse, quia ipsa præsens in Calvariæ monte, imò juxta crucem audiebat latronem illum in conspectu omnium publicè innocentiam Filij sui in cruce defendere, ubi alij eum innumeris injurijs, blasphemijs & opprobrijs defatigabant: *Hic autem nihil mali gessit.*

*Mansi in
Bill. To. 3.
fol. 1193.
Sim. Cassiã.
lib. 13.*

Idèd subintrat hic Josephus Mansi, quia ipsa est refugium peccatorum, ei à Filio suo petijt & impetravit peccatorum remissionem, cunctasque alias cœlestes benedictiones. Audiamus & Simonem Calisianum: *Ipse solus (loquitur de bono latrone) cum tacente Virgine confitetur, & in meroribus tam horrendis socius fuit Virginis in fide, atque dolore, Christi confessor, atque suæ innocentie tutor.* E contra subinfert S. Chrysostomus, *Petrus, qui claves regni acceperat, cum gloriæ Regem in crucem actum videret, abjectis clavibus se coniecit in fugam: at latro cœlorum referans januam, claves ipse rapuit paradisi.* Vide hic anime mi! ac considera, quomodo dolorosissima Mater vel minima quoque obsequia Filio crucifixo, aut sibi præstita recompensare soleat; proinde cole eam, ac venerare, quantum potes, & senties in cunctis necessitatibus tuis opportunum ab ea auxilium.

*S. Chrysof.
orat. de in-
fer. desc. &
latr.*

Audi pro tuo solatio auream Doctoris Seraphici sententiam: *Domina nostra, inquit, omnem diligit, omnibus succurrit, pro omnibus intercedit, pro omnibus advocatam se fecit; nec ullum à charitate sua secludit: propter hoc est luna assimilata, quia sicut luna, quæ in-*

*S. Bonav.
ser. 14 in
Nat. Dom.
Caus. 6. 9.*

ter

ter corpora caelestia & terrena est media, & quod ab illis accipit, ad inferiora refundit: Sic Virgo Regina inter nos & DEUM nostrum est media, & gratiam ipsa nobis refundit.

6. *Luc. 11. 11.* si luber, miram accipe. Virgo quaedam dives ac nobilis (prout auctor est *Mic. Sanchez de Ortega*) hujus mundi vanitatibus pertæsa, ad Religionem S. Benedicti, tanquam ad securum salutis portum in Magna Britannia in Monasterio nomine Euercobain confugit, ubi per aliquot annos ob singulares virtutes ac merita omnibus confororibus in amore & delicijs erat. Verùm antiquus ille serpens, qui olim Protoplastos fraudulenter circumvenit, hanc quoque Virginem varijs dolis & modis, ac præsertim carnis tentationibus aggre-
 gri statuit. In hunc finem juvenem quendam vultu speciosum, vatum, & mundanis illecebris affabrè irretitum submisit, cujus cæco amore puella paulatim capta, & inescata, importunis que suggestionibus carnalibus tandem victa statuit adultâ nocte è claustris abitum parare, & postliminio ad sæculum redire. Et ecce cùm jamjam conclavi suo egressa per templum ad amatorem suum properat, ac veterem quandam Crucifixi imaginem, cultu ac veneratione fidelium celebrem pertransit, à dolorosa Matre in effigie sub cruce stante hæc verba percipit: *Quò properas infelix? Cur præ dæmonio Filium meum abdicas?* Hæsit ad cælestem hanc vocem attonita misera desertrix, & cùm nihilosecius tremebunda pararet effugium, audi rem miram. Illo temporis momento Christus & hic Crucifixus in sua effigie manum dextram a cruce sibi revellit, quâ clavum ferreum, quo affixa erat, fortiter apprehendit, & valido ictu in maxillam hujus desertricis projicit, ac graviter sauciat, quâ consternata plagâ muliercula semianimis in terram collapsa, ad auro-
 ram usque proprio natans in cruore jacuit. Hæc inter in Conventu signo ad preces matutinas dato, sacræ Virgines ad templum descendunt, ubi hæc de cælo voces audiunt: *Venite charæ sorores, accipite vestram Monalem, & de terra levate, quam isto vulnere sauciavit Crucifixus ob pessimam perfidiam suam, tam in se, quam Matrem commissam.* Accurrunt omnes, & infelicem Sponsi cælestis desertricem in sanguine adhuc in-
 natantem, ac cruciatibus penè confectam inveniunt, cui clavum ferreum de maxilla extrahentes, cruorem abluunt, plagam obligant, & ad cellam deportant, in qua non nisi post longas preces & amarâ poenitentiam gratiæ Divinæ & sanitati pristinæ restituta est. Cæterùm imago hujus miraculosi Crucifixi brachium ac manum dexteram à cruce
 & clavo

Mich. Sanchez Ortega de veste nuptiali. Mancin. S. J. de Pass. fol. 715.

& clavo remoram in tanti prodigij memoriam adhuc in præsentem usque diem sic retinere dicitur.

Vide hic anime mi! ac perpende peculiarem, quam dolorosa Mater stans sub cruce huic deferrici exhibuit, curam, ~~du~~ ne ad diabolum transfret infelix, maternè ac ~~se~~ monuit. David quondam in aula Regis Saulis gloriabatur, quod ex faucibus truculenti leonis & ursi raptas emoriet aviculas; & quot dolorosa Mater peccatrices animas ex inferni & orci faucibus hactenus eripuit? Testantur hoc quàm plurima diversis in locis circa dolorosæ Matris statuas ac imagines miseris mortalibus exhibita beneficia. O Adam! prime generis humanæ parens, quàm rectè abscondisti te cum uxore tua à facie irati Numinis in medio ligni paradisi; per illud enim lignum SS. Deipara adumbrata fuit, ita S. Ephrem, qui hanc Sacratissimam Virginem salutat: *Ave lignum vite, gaudium & voluptas.* O filij Adam! si secuti sumus errantem, sequamur & pœnitentem, & ad crucifixum JESUM ac dolorosam Matrem ejus, ne æternis depretemur supplicijs, magno animo curramus. Mater est: Et quid ultra requiris? à moriente JESU nobis per testamentum legata est in Matrem: *Ecce Mater tua*; ad quid ergo ad illam accedere trepidas? Sed peccator sum, dices? Et ego dico tibi, necdum despera, quia & ipsa peccatores recipit. Nunquid Mater Filiolum, si in terram ruit, benignè sublevar, ac consolatur? Ita & Dolorosa Mater: *Quomodo si cni Mater blandiatur; ita & ego consolabor vos, &c.*

CON.